

Haridus võib jätta tööta

Viimased aastad on näidanud, et iga õpitud eriala leiba ei anna. Riik kulutab spetsialisti koolitamiseks raha, kuid erialase töö puudumine sunnib teist ametit valima.

Tallinna Pedagoogilise Seminari lõpetas noorsootöötajate kolmas lend. Priit Pramann: "Olin kuulnud, et sellist asja õpetatakse ning tahtsin end täiendada." Annika Sermat: "Läksin kooli sõbra kutsel." Kristi Jüristo: "Ma ei saanud kõrgkooli sisse ja see eriala tundus normaalsena."

Koolis õpitu kohta ütlevad noorsootöötajad, et konkreetselt nagu polekski midagi selgeks saadud. Kõige vajalikumaks peavad nad noorsoopoliitika ja noorsooseaduste loenguid. Kool pani mõtlema "Kes ma olen?" ja "Milleks mind vaja on?".

Läbisaamine pedagoogidega? Priit: "Keskpärase kooli kohta hea." Annika: "Õpetajatega suhtlemine tekitas negatiivseid emotsioone. Minu jaoks oli hinne vaid formaalsus, pidin selle kirja saama." Kristi: "Läbisaamine oli hea – välja arvatud paari pedagoogiga, kes olid ebasümpaatsed."

Värsked noorsootöötajad leiavad, et on Eesti riigile vajalikud – kuid sellest ei taheta aru saada. Noortega tegelevat need, kes pole huvitatud muudatustest ega soovi noorte tahet arvestada. Priit, kes organiseerib parajasti töö- ja puhkelaagrit, lubab siiski noorsootöötajaks hakata, lootes rohkem mõistmist ja toetust. Kristigi lubab noorsootööd jätkata, kuid ühtlasi leida mõttekaaslasi ning tulevikus välismaal tarkust juurde koguda.

Annika, vastupidi, väidab: "Mina ei hakka noorsootöötajaks. Koolis sai selgeks, et mina selleks ei sobi. Lähen uut eriala õppima."

Mida ütleksid pedagoogilise seminari lõpetanud neile noortele, kes on plaaninud sama ala õppima minna? Priit: "Käige koolis ja saage formaalne paber. See on noorsootöötajale vajalik. Ülejäänu tuleb praktika käigus." Annika: "See on vajalik ja hea eriala. Kasu toob pikk praktika, kus ise õpid oma vigadest." Kristi: "Püüdke endale täpselt selgeks teha, miks te sinna astute. Kasutage kõiki võimalusi, mida õpetajad pakuvad, muidu võib vajalikust haridusest vajaka jääda."

Noored väärtustavad haridust ning korralikku tööd. Kuid jutust kajas läbi ka erimeelsusi pedagoogide – õppurite põlvkonna vahel. Jääb vaid loota, et noorsootöötajad (ja teised koolitett spetsialistid) leiavad hariduse väärilise ametikoha.

VEIKO TALUSTE